

Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta v Praze, katedra výtvarné výchovy

**Posudek diplomové práce pro Markétu Michalíkovou, učitelství VVP pro ZŠ a SŠ,
prezenční studium**

Mgr.A. Michal Sedlák

Téma: ÚHEL POHLEDU

Markéta Michalíková již v úvodu své diplomové práce píše, že se skrze svůj „výtvarný úhel pohledu“ dobrala k teoretickým souvislostem a tím naznačila vznik a vývoj díla. Těžiště její práce spočívá v estetickém vnímání krajiny, ale je si plně vědoma hlubšího pozadí takovéhoho přístupu. Kromě vymezování základních pojmů souvisejících s vnímáním krajiny posluchačka zaměřuje svou pozornost na termín *genius loci* a jevy s ním spojené. Tento ústřední zájem se promítá napříč celou prací včetně didaktické části. Po počátečním, poněkud neobratným formulování obsahu své práce představuje studentka velmi vyspělý a kompaktní text, který je vyvážený i po obsahové stránce. Stylistika textu ovšem působí, že se místy ztrácí vlastní autorské nazírání problému, který je generováno hojně z uvedených citací a inspirací z odborné literatury. Nicméně je ale z celku zjevné, o co autorka usiluje, je nutné potvrdit, že studentka umí teoretické prameny patřičně využívat. Diplomová práce působí celkovým dojmem vyspěle a je vidět, že posluchačka dovede to, o čem píše také v praxi sama citlivě realizovat. Její nenápadné zásahy do krajiny podávají zprávu o Markétině zručnosti i smyslu pro pravidlo „méně je někdy více“. Autorka se zabývá ve svých zásazích motivem cesty, nicméně k tomu na str. 75 podává poněkud zjednodušený výklad. Přitom pojem „cesta“ je velmi zajímavý, posluchačka mimo jiné podvědomě vytváří odkaz ke klasickým kompozicím, kdy na obraze cesta prohlubuje prostor. Soubor fotografií je ale poměrně vyrovnaný, je to určitý vzorek událostí v krajině, kterých studentka pohotově využila. Nabízí se však otázka, nakolik je tento soubor uzavřený a zda mají zásahy vlastně překvapovat, když je na nich poutavé právě to, že si jich málokdo všimne. Malý posun od normy může být milý, ale také plíživě děsivý. Není možno podsouvat autorce projektu významy, které vůbec neměla na mysli, jde spíš o neurčitý pocit neúplnosti, který se vkrádá, podobně jako když jídlo je výborné, ale schází určitá „kořenící přísada“.

V teoretické části se Markéta především zabývá kreativní reakcí člověka na smyslové vnímání krajiny různého typu a vybírá k tomu vhodné příklady z oblasti výtvarné kultury, komplexně rozpracovává problematiku vztahu krajiny a člověka. Uvědomuje si, že nedílnou součástí tohoto vztahu jsou lidské výtvořiny jako architektura, jejíž místo v této práci také spojuje hlavně s pojmem „*genius loci*“.

Markéta Michalíková si vyzkoušela svůj didaktický projekt na Oddělení dětské hematologie a onkologie v nemocnici Motol. Je pravdou, že je to velmi komplikované prostředí a posluchačka naznačila velmi zajímavý způsob spolupráce s dětmi. Dalo by se ale více pracovat s psychologickou rovinou, aniž by se tato práce stala více terapeutickou. Nejvíce se tomu asi blíží úkol „Změna pohledu“, kdy dochází k určitému propojení s vnějším prostředím a přitom pacienti pracují i s prostorem, kde se nachází. Také je velice zajímavý nápad aktivní kreativní spolupráce učitele s žákem (Kámen-bytost), kdy Markéta má najít vhodné venkovní prostředí pro bytost, kterou žáci vytvořili, prostředí, s kterým jako pacienti mají velmi omezenou možnost se setkat a tudíž si o něm vytvářejí určité představy. Zajímavá by byla zpětná vazba a tento projekt by si zasloužil více rozpracovat.

Na závěr je také potřeba poznamenat, že diplomová práce má slušnou grafickou úroveň.

Navrhované hodnocení: výborně – velmi dobře (dle obhajoby)

Mgr.A. Michal Sedlák 16.8.2010